

РЕШЕНИЕ

№ 296

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11 ноември 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

РЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 300 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) Софийска област (СО) против решение № 355 от 22.07.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 133 по описа на съда за 2013г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 23-2306195/03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу Сдружение „Регионален бизнес център за подпомагане на малки и средни предприятия“ гр. Перник в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в явно противоречие с материалния и процесуален закон. Касаторът изтъква доводи в посока на безспорна доказаност на процесното нарушение и неговото авторство и съответно липса на относимост на правните изводи на първата съдебна инстанция към безспорно установени по случая факти. Пред съда касационният жалбоподател Дирекция „ИТ“ СО не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител, пледира обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Твърди, че наказаното лице работи изключително по европейски проекти, има заложено щатно разписание и лицето, за което се твърди, че има трудови правоотношения с работодателя е извън щатното разписание.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез участвалия по делото прокурор, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Вследствие на извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението на районен съд Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че вследствие извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 02.10.2012г. на място в обект на контрол – офис – Бизнес инкубатор в гр. Перник, ул. Света Петка, № 63, стопанисвано от Сдружение “Регионален център за подпомагане на малки и средни предприятия”, и по документи на 09.10.2012г. е съставен акт за нарушение на Кодекса на труда, за това че Сдружение “Регионален център за подпомагане на малки и средни предприятия” в качеството му на работодател, към 02.10.2012 г. не е уредил отношенията във връзка с предоставяна му от лицето И.В.*** работна сила, като трудови. За да състави АУАН актосъставителят се е позовал основно на данни от декларация по чл.399 от КТ, попълнена от И.В.***. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е приел същите за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са повод за отмяна на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след съвкупна преценка на всички представени и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите не могат да обосноват безсъмнен извод за осъществяване на вменения на лицето, сочено за нарушител административнонаказателен състав. Доказателствата ангажирани от „обвинението“ съдът е приел за недостатъчни да се направи извод, че лицето И.В.*** действително е полагало труд по смисъла на КТ за Сдружение “Регионален център за подпомагане на малки и средни предприятия”.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Предвид конкретиката на казуса, а именно предвид твърденията на лицето, сочено за нарушител и представените от него доказателства за наличие на граждански договор за предоставяне на услуга с личен труд, задължило се да изпълни дейностите по „офис-работа – архивиране на информация и водене на кореспонденция“ посредством личен труд, контролиращата спазване на трудовото законодателство Д “ИТ” СО, е следвало да насочи проверката си и към събиране на други доказателства, освен декларацията в подкрепа на извода им за прикрито трудово правоотношение. В горния смисъл

изводите на районния съд за недостатъчност на доказателствата, на които са се основали актосъставителят - за даване начало на производство по налагане на административно наказание, както и административнонаказващият орган - за да издаде процесното НП, категорично се споделят от касационния съдебен състав. Такива доказателства, предвид тежестта на доказване, както и въпреки служебното съдействие на съда не са представени и събрани и в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, както не са представени и пред касационния съд, така че да може да бъде обоснована безсъмнено ангажираната административнонаказателна отговорност единствено на база приетите от актосъставителя за достатъчни доказателства – декларацията по чл. 399 от КТ. Правилно районният съд е приел, че сама по себе си тази декларация не води до безспорен извод за съществуващи трудови правоотношения. В хода на съдебното следствие административнонаказващият орган не е представил други относими доказателства, относно наличието на трудово правоотношение между сдружението и И.В.***. Не са снети и свидетелски показания от актосъставителя, който като длъжностно лице, установило нарушението, би трябвало да има най-преки впечатления от установеното на място при проверката и именно това установяване и субективното възприятие на актосъставителя, както е дало начало на административнонаказателното производство, така е следвало да подкрепи с гласни доказателства тезата на наказващия орган. Напротив, в конкретния случай по изрично искане на процесуалния представител на наказващия орган актосъставителя е заличен от списъка на допуснатите до разпит свидетели. От друга страна по делото са налице доказателства за облигационно правоотношение между Сдружение “Регионален бизнес център за подпомагане на малки и средни предприятия“ гр. Перник и И.В.***, а именно: свидетелските показания на В***, граждански договор, сметка за изплатени суми, разходен касов ордер, студентска книжка. Тези доказателства са представени пред административния орган, но същите въобще не са разгледани и преценени от административно наказващия орган, каквото задължение същия има преди да се произнесе.

Предвид гореизложеното, въз основа и на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касирането му. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 355 от 22.07.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 133 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2306195/03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу Сдружение “Регионален бизнес център за подпомагане на малки и средни предприятия“ гр. Перник за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 (три хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2./п/